

1. Lásd, U-runk, egy nap új - ra el - tűnt,
Ránk bo - rul már az est - ho - mály;
Haj - na - li him - nuszt né - ked zeng - tünk,
Most hoz - zád es - ti é - nek száll.

2. Hála, hogy ébren szent Egyházad: / Nappalokon és éjeken
Szüntelen áldhat és imádhat, / Nem hallgat el egy percre sem.
3. Mert mint a hajnal könnyű szárnya, / Nem pihen, partról partra kel,
Zeng új dicséret és új hála, / Néped imája nem hal el.
4. Már a nap távol testvért ébreszt, / Még alig hamvad fénye itt,
Friss ajak dicsér egyre téged, / És magasztalja tetteid.
5. Így legyen! Mert tiéd az ország, / A hatalom és dicsőség.
Jó a nap, melyen majd együtt áld / És együtt dicsér minden nép.